ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการก่อหนี้ของคนในอำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทรา

Factors affecting debt-incurring behavior of people in Bang Pakong District Chachoengsao Province

นางสาว บงกช ขำสร้อยทอง
สาขาวิชาการจัดการการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย
คณะบริหารธุรกิจ มหวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

Bongkot Khumsoithong
E-Mail : 6514103043@rumail.ru.ac.th
Finance and Banking,Business Administration,
Ramkhamhaeng University,Thailand

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการก่อหนี้ของคนในอำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทราโดยการศึกษาแบ่งเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมการก่อหนี้ ส่วนที่ 2 เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลพฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ของคนในอำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทราส่วนที่ 3 เป็นการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการก่อหนี้ของคนในอำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทราซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรในการศึกษา ได้แก่ประชากรวัยทำงานที่อาศัยอยู่ในอำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 61,333 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าไควสแควร์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรวัยทำงานที่อาศัยอยู่ในอำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทราที่ตอบแบบสอบถาม อิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จบการศึกษาปริญญาตรี มีสถานภาพสมรส มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี มีรายได้ตั้งแต่ 20,001- 30,000 บาท ประเภทที่อยู่อาศัย คือบ้านหรือคอนโดของตนเอง พฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ในด้านปัจจัยพื้นฐาน ด้านที่อยู่อาศัย ,ด้านยารักษาโรค อยู่ในระดับ น้อย ด้านบริโภค ,ด้านเครื่องแต่งกาย อยู่ในระดับน้อยที่สุด ปัจจัยด้านอื่น ด้านการศึกษา ,ด้านบริโภคนิยม , ด้านนันทนาการ ,ด้านการเดินทาง อยู่ในระดับน้อย ด้านทางสังคม , ด้านการลงทุน อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวนเงินที่เป็นหนี้ อยู่ในช่วง 200,001 – 500,000 บาท ประเภทของแหล่งเงินทุน จากธนาคารพาณิชย์ / สถาบันการเงิน และมีการชำระหนี้ต่อเดือน ชำระเต็มจำนวน(ทุกเดือน) ระยะเวลาเป็นหนี้อยู่ที่ 1- 5 ปี วัตถุประสงค์ของการก่อหนี้ ส่วนใหญ่เกิดจาก บัตรเครดิต รวมถึง สิ่งอำนวยความสะดวก

Abstract

This study The objective is to study the factors affecting debt-incurring behavior of people in Bang Pakong District, Chachoengsao Province. The study is divided into 3 parts. Part 1 is a questionnaire about basic personal information that affects debt-incurring behavior. Part 2 is a study. Factors affecting behavior that affect debt accumulation of people in Bang Pakong District, Chachoengsao Province. Part 3 is a study of information on the debt accumulation characteristics of people in Bang Pakong District, Chachoengsao Province, which is a quantitative research. Study population Including the working age population living in Bang Pakong District, Chachoengsao Province, totaling 61,333 people, a sample of 400 people using electronic questionnaires as a tool for data collection. and analyze the data with frequency, percentage, mean, and qui-square values. The results of the study found that A sample group of the working age population living in Bang Pakong District, Chachoengsao Province, who responded to the questionnaire. Electronics is mostly female. Graduated with a bachelor's degree Have marital status Age between 31-40 years, income from 20,001- 30,000 baht, type of residence. It is your own house or condo. Behaviors that affect debt creation in terms of fundamental factors Residential side The medicine side is at a low level, the consumer side, and the clothing side. at the least level Other factors: education, consumerism, recreation , travel aspect It is at a low level. Social aspects, investment aspects are at the least level. The amount owed is in the range of 200,001 - 500,000 baht. Type of funding source. From commercial banks / financial institutions and have monthly debt repayments Pay in full (every month). The period of debt is 1- 5 years. The purpose of the debt. Mostly caused by credit cards, including conveniences.

บทนำ

จากข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ระบุว่า ยอดคงค้างหนี้ครัวเรือนไทย ณ ไตรมาส 3 ของปี 2566 อยู่ที่ 16.2 ล้านล้านบาท ขยายตัว 3.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (YoY) คิดเป็น 90.9% ต่อ GDP ซึ่งมีทิศทางชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากผู้ให้กู้หลักอย่างธนาคารพาณิชย์เพิ่มความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อ สวนทางกับตัวเลขหนี้ที่มาจากกลุ่มบริษัทบัตรเครดิต ลีสซิ่ง และสินเชื่อส่วนบุคคล ที่เติบโตในอัตราเร่งสูงสุดในรอบทศวรรษ (สมาคมธนาคารไทย)

ประเทศไทยแม้เคยผ่านเหตุการณ์ร้ายมาแล้วหลายครั้ง ไม่ว่าจะเป็น วิกฤติต้มยำกุ้ง น้ำท่วมใหญ่ เงินบาทแข็งค่า แต่สถานการณ์เหล่านี้ ส่งผลกระทบกับบางกลุ่มคนเท่านั้น แตกต่างจากวิกฤติ โควิดซึ่งกระทบคนส่วนใหญ่ทั่วโลก และยังส่งผลกระทบกับผู้คนในทุกกลุ่มทั้งคนรวยและคนจน แม้ปัจจุบันจะเริ่มควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิดได้แล้ว โดยหลายกิจการเริ่มกลับมาให้บริการ แต่หลายคนยังคง “ว่างงาน” หรือรายได้ที่ได้รับก็ยังไม่กลับมาเท่ากับช่วงก่อนเกิดวิกฤติโควิด ขณะที่ข้อมูลของหลายๆ สำนักวิจัยทางเศรษฐกิจ พบว่า ความเป็นหนี้ของคนไทยเพิ่มขึ้นในทุกวัย โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่และวัยทำงาน มีหนี้ไม่

ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) เพิ่มขึ้นจำนวนมาก ข้อมูลของ บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด หรือ “เครดิตบูโร” พบว่า กลุ่มที่มีการสร้างหนี้มากที่สุด คือ กลุ่มเจนวาย โดย ณ สิ้นไตรมาสแรกปี 2563 มีหนี้รวมกันถึง 4 ล้านล้านบาท เป็นหนี้เสีย หรือ “เอ็นพีแอล” คงค้างถึง 2.7 แสนล้านบาท รองลงมาคือ กลุ่มเจนเอ็กซ์ มีการก่อหนี้ที่ 3.7 ล้านล้านบาท โดยมีหนี้เสียในระบบอยู่ที่ 2.8 แสนล้านบาท ขณะที่ เบบี้บูมเมอร์ มีหนี้สินคงค้างรวม 1.2 ล้านล้านบาท มีเอ็นพีแอลที่ 8.4 หมื่นล้านบาท ส่วน เจนแซด มีหนี้สินรวม 2.5 หมื่นล้านบาท และเป็นเอ็นพีแอลแล้ว 1.2 พันล้านบาท โดย เอ็นพีแอล ของ เจนแซด กระจุกตัวในสินเชื่อรถยนต์ และสินเชื่อเช่าซื้อที่ไม่ใช่รถยนต์ (แมนพาวเวอร์กรุ๊ป ประเทศไทย)

จากผลการสำรวจ ในปี 2564 พบว่า ครัวเรือนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 23,196 บาท ส่วนใหญ่เป็นรายได้จากการทำงาน 16,839 บาท ซึ่งได้แก่ ค่าจ้างและเงินเดือน 12,649 บาท กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ 1,846 บาท และกำไรสุทธิจากการทำการเกษตร 2,345 บาท ส่วนรายได้ที่ไม่เป็นตัว เงินซึ่งอยู่ในรูปสวัสดิการ/สินค้า บริการต่าง ๆ ที่ได้รับมาโดยไม่ต้องซื้อ (รวมประเมินค่าเช่าบ้าน/บ้านของตนเอง) 3,579 บาท รายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงาน เช่น รายได้จากเงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐหรือบุคคลอื่นนอก ครัวเรือน 2,669 บาท และรายได้ไม่ประจำและจากทรัพย์สิน 110 บาท ครัวเรือนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในปี 2564 มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 18,968 บาท โดยเป็น ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค 16,346 บาท ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายหมวดอาหาร เครื่องดื่มและยาสูบ สูงสุดถึง 6,908 บาท รองลงมาเป็นค่าที่อยู่อาศัยและเครื่องใช้ภายในบ้าน 4,411 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทางและ ยานพาหนะ 2,831 บาท ตามลำดับ ส่วนค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค (เช่น ค่าภาษีของขวัญ เบี้ยประกันภัย ซื้อสลากกินแบ่ง/หวย ดอกเบี้ย เป็นต้น) มีจำนวน 2,622 บาท

หนี้สินเฉลี่ยของครัวเรือน ปี 2564 พบว่า ครัวเรือนจังหวัดฉะเชิงเทรามีหนี้สิน (ร้อยละ 25.2) โดยมีจำนวนหนี้สินเฉลี่ย 95,585 บาทต่อครัวเรือน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการก่อหนี้เพื่อใช้ในครัวเรือน 74,002 บาท (ร้อยละ 77.4) ประกอบด้วยหนี้เพื่อใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคในครัวเรือน 29,104 บาท หนี้เพื่อซื้อ/เช่าซื้อบ้านและ/หรือที่ดิน 44,144 บาท และหนี้เพื่อใช้ในการศึกษามีเพียง 754 บาท เท่านั้น ในขณะที่หนี้เพื่อใช้ในการลงทุนและอื่นๆ มีจำนวน 21,583 บาท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหนี้ที่ใช้ทำการเกษตร 21,322 บาท รองลงมาเป็นหนี้เพื่อใช้ทำธุรกิจ 245 บาท และหนี้อื่น ๆ เช่น หนี้จากการค้ำประกัน หนี้ค่าปรับ/จ่ายค่าเสียหาย อีก 16 บาท ครัวเรือนที่มีหนี้สินในระบบ และนอกระบบ ปี2564 จากครัวเรือนในจังหวัดฉะเชิงเทราที่มีหนี้สิน พบว่าส่วนใหญ่ครัวเรือนที่เป็นหนี้ในระบบโดย ครัวเรือนที่มีหนี้ในระบบอย่างเดียว ร้อยละ 79.2 สำหรับครัวเรือนที่มีหนี้ทั้งในระบบและนอกระบบ ร้อยละ 14.3 และครัวเรือนที่มีหนี้สินนอกระบบอย่างเดียว ร้อยละ 6.5 และพบว่าจำนวนหนี้สินในระบบเฉลี่ยสูง กว่าจำนวนหนี้สินนอกระบบถึง 72 เท่า (374,015 บาท และ 5,178 บาท ตามลำดับ) (รายงานผล การสำรวจภาวะเศษฐกิจ และ สังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2564 จังหวัดฉะเชิงเทรา)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของพฤติกรรมในการก่อหนี้ ทั้งหนี้ดี และหนี้เสีย จึงสนใจศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการก่อหนี้ของคนในจังหวัดฉะเชิงเทราในอำเภอบางปะกง

วัตถุประสงค์

1.เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการก่อหนี้ของคนในอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

2.เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมการก่อหนี้ของคนในอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

3.เพื่อศึกษาปัจจัยการใช้ชีวิตประจำวันที่มีผลต่อพฤติกรรมการก่อหนี้ของคนในอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตั้งสมมติฐาน

1.ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการก่อหนี้ของคนในอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

2.ปัจจัยด้านความต้องการพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการก่อหนี้ของคนในอำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทรา

3.ปัจจัยด้านความต้องการด้านอื่นๆมีความสัมพันธ์กับต่อพฤติกรรมการก่อหนี้ของคนในอำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทรา

ขอบเขตการศึกษา

1.ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการก่อหนี้ของคนในอำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทรา

2.ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

3.ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

4.ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2567 – พฤษภาคม 2567 ระยะเวลา 3 เดือน

นิยามศัพท์

หนี้ หมายถึง เป็นความสัมพันธ์ทางกฎหมายระหว่างบุคคลตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไป ฝ่ายหนึ่งเรียกว่า “เจ้าหนี้” มีสิทธิบังคับให้อีกฝ่ายซึ่งเรียกว่า “ลูกหนี้” ทำหรือไม่ทำการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของฝ่ายเจ้าหนี้ได้

หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หมายถึง การซื้อสินทรัพย์เพื่อนำมาใช้ส่วนตัวในการอำนวยความสะดวกสำหรับการใช้ชีวิตประจำวัน โดยการขอสินเชื่อจากธนาคารหรือใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต ซึ่งหนี้สินกลุ่มนี้จะมีกระแสเงินสดจ่ายเพียงอย่างเดียวในแต่ละเดือน

หนี้ที่ก่อให้เกิดรายได้ หมายถึง การซื้อสินทรัพย์เพื่อลงทุน โดยการขอสินเชื่อจากธนาคารหรือใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต ซึ่งหนี้สินกลุ่มนี้จะมีกระแสเงินสดจ่ายและรับในแต่ละเดือน

การก่อหนี้ หมายถึง สาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้สิน

แหล่งเงินกู้ในระบบ หมายถึง แหล่งเงินกู้ในระบบที่มีการดำเนินธุรกิจโดยสถาบันการเงินต่างๆ ภายในขอบเขตของกฎหมายและจดทะเบียนตามกฎหมายมีระเบียบกฎเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติแตกต่างกันไปเช่น ธนาคารพาณิชย์ธนาคารอื่นๆบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เป็นต้น

แหล่งเงินกู้นอกระบบ หมายถึง แหล่งเงินกู้นอกระบบที่เกิดขึ้นตามความจำเป็นและความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่นเช่นพ่อค้านายทุนเพื่อนบ้านเป็นต้น

ประเภทเงินกู้ หมายถึง เงินกู้ระยะสั้น(ประมาณไม่เกิน 1 ปี) ระยะปานกลาง(ประมาณ1-5 ปี หรือ 5 ปีขึ้นไป)

เครดิตเงิน ที่เกี่ยวข้องกับครัวเรือน

ค่าใช้จ่าย หมายถึง มูลค่าเงินที่ใช้เป็นค่าบริการหรือสินค้าต้องจ่ายเมื่อทำกิจกรรมใดๆ โดยอาจจ่ายในรูปแบบเงินสดหรือเครดิต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.เพื่อทราบถึงพฤติกรรมของการก่อหนี้ของคนในอำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทรา

2.ทราบถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้จ่าย การก่อหนี้ของคนในอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

3.เพื่อเป็นข้อมูลให้กับทางภาครัฐในการวิเคราะห์ข้อมูลการก่อหนี้ของคนในอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจของมาสโลว์(Maslow’s General Theory of Human & Motivation)

มาสโลว์ได้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับ แรงจูงใจ(Maslow’s General Theory of Human & Motivation) โดยมาสโลว์ได้อธิบายถึงความต้องการของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูง (Hierarchy& Needs) และเป็นทฤษฎีที่ยอมรับกันแพร่หลายสมมติฐานดังกล่าวมีความเกี่ยวกับ พฤติกรรมของมนุษย์ดังนี้ (Abraham H.Maslow. 1954: 80 - 106)

1. มนุษย์มีความต้องการ ความต้องการมีอยู่เสมอ และไม่มีที่สิ้นสุด แต่สิ่งที่มนุษย์ต้องการนั้นขึ้นอยู่กับว่า เขามีสิ่งนั้นอยู่แล้วหรือยัง ขนาดที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอื่นจะเข้ามาแทนที่ กระบวนการนี้ไม่มีที่สิ้นสุด และจะเริ่มตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย
2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป ความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นแรงจูงใจของพฤติกรรม

3. ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้นความสำคัญ กล่าวคือ เมื่อความต้องการระดับต่ำ ได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะมีการเรียกร้องให้มีการตอบสนองทันที

4. ตามทฤษฎีของมาสโลว์ได้แบ่งลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) ไว้ 5 ขั้นจากต่ำไปสูง ดังนี้

1. ต้องการของร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานเพื่อความอยู่รอดของชีวิต ได้แก่ ความต้องการปัจจัยสี่ ความต้องการการยกย่อง และความต้องการทางเพศ ฯลฯ เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการอยู่รอด ซึ่งมนุษย์ต้องการเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้น เช่น ต้องการความมั่นคงในการทำงาน ความต้องการได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการความปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ เป็นต้น

3. ความต้องการด้านสังคม (Social needs) หรือความต้องการความรักและการยอมรับ (Love and belongingness needs) ความต้องการทั้งในแง่ของการให้และการได้รับซึ่งความรัก ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการให้ได้การยอมรับ เป็นต้น

4. ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) ซึ่งเป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว (Self-esteem) ความนับถือ (Recognition) และสถานะ (Status) จกสังคม ตลอดจนเป็นความพยายามที่จะให้มีความสัมพันธ์ระดับสูงกับบุคคลอื่น เช่น ความต้องการให้ได้การเคารพนับถือ ความสำเร็จ ความรู้ ศักดิ์ศรี ความสามารถ สถานะที่ดีในสังคมและมีชื่อเสียงในสังคม

5. ความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต (Self-actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดแต่ละบุคคล ซึ่งถ้าบุคคลใดบรรลุความต้องการในขั้นนี้ได้ จะได้รับการยกย่องว่าเป็นบุคคลพิเศษ เช่น ความต้องการที่เกิดจากความสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ นักร้องหรือนักแสดงที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับหนี้

MoneyHub (2558) อธิบายสาเหตุของการเป็นหนี้ไว้ 8 สาเหตุ ดังนี้

1. เป็นหนี้เพราะว่าอยากได้ของที่ต้องการมาใช้ก่อน : บางครั้งความต้องการของคนเราก็เป็นสิ่งที่รอไม่ได้ ทั้งที่ความเป็นจริงของบางอย่างอาจจะยังไม่มีความจาเป็นต้องใช้งานเร่งด่วน แต่บางอย่างก็เป็นสิ่งจาเป็น

2. เป็นหนี้เพราะว่าไม่สามารถหมุนเงินได้ทัน : การเป็นหนี้ลักษณะนี้มักเกิดจากการใช้บัตรเครดิตและไม่สามารถหาเงินมาชาระได้ทันกาหนด เมื่อเงินที่คาดว่าจะได้รับไม่สัมพันธ์กับจานวนเงินที่ต้องชาระก็จาเป็นต้องเป็นหนี้บัตรเครดิตไปก่อนโดยชาระขั้นต่า

3. เป็นหนี้เพราะว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้ : แต่ละครัวเรือนก็มีรายการค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน เมื่อถึงเวลาที่รายจ่ายมากกว่ารายได้ หลายคนจึงต้องกู้หนี้ยืมสินทั้งจากคนรอบข้าง เพื่อน ๆ ญาติสนิท หรือขอสินเชื่อจากธนาคารหรือนาทรัพย์สินไปจานา

4. เป็นหนี้เพราะว่ามีนิสัยใช้เงินเกินตัว : สิ่งนี้เป็นเรื่องเฉพาะบุคคล สาหรับบางคนแล้วอาจจะมีทัศนคติต่อเงินว่าเป็นทาสของคนเรา เมื่อมีเงินแล้วต้องใช้เงินเพื่อใช้ประโยชน์จากเงินให้เต็มที่ ซึ่งเป็นทัศนคติที่ผิดที่ทาให้ไม่ระมัดระวังการใช้จ่าย การเป็นหนี้ลักษณะนี้เกิดจากไม่มีการวางแผนการใช้เงิน จึงไม่รู้ว่าควรจะใช้เงินเท่าใด ทาให้ขาดความเฉลียวใจเวลาใช้เงินซื้อสิ่งของต่าง ๆ

5. เป็นหนี้เพราะต้องการสร้างธุรกิจของตนเอง : การทาธุรกิจต้องใช้เงินทุนสูงแล้วแต่ว่ามีลักษณะธุรกิจเป็นอย่างไร หากมีการจ้างพนักงาน เช่าพื้นที่สานักงาน ก็จะมีค่าใช้จ่ายตามมาอย่างมาก และต้องมีทุนหมุนเวียนสาหรับผลิตสินค้าและบริการรวมถึงการประชาสัมพันธ์และการหาช่องทางจัดจาหน่าย หนี้ลักษณะนี้ก็ถือว่าเป็นหนี้ที่มีประโยชน์ เพราะสามารถสร้างรายได้กลับมาได้

6. เป็นหนี้จากการค้าประกันให้ผู้อื่น : หนี้ลักษณะนี้เกิดจากความไม่ตั้งใจ เพราะว่าอยากช่วยเหลือผู้อื่นหรือด้วยเหตุผลอื่นใด จึงยอมเป็นผู้ค้าประกันเงินกู้ให้บุคคลอื่น ซึ่งถ้าผู้กู้หนีไปคนที่จะรับเคราะห์ก็คือผู้ค้าประกันนั่นเอง

7. เป็นหนี้จากการพนัน : มีคนจานวนมากที่หลงมัวเมากับการพนันทั้งหลาย เมื่อเล่นเสียแล้วไม่มีเงินจ่าย ก็จะเป็นหนี้ที่ต้องรีบหาเงินมาจ่ายโดยเร็ว จึงเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นได้ง่ายและมีโอกาสเป็นหนี้ได้มาก เพราะง่ายต่อการพนันด้วยเงินเดิมพันสูง หนี้ลักษณะนี้เป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ เป็นหนทางของอบายมุขที่จะนาไปสู่ความเสื่อมอย่างแท้จริง

8. เป็นหนี้จากความประมาท : กรณีการทาประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้นั้นมีประโยชน์มาก เพราะว่ามีวงเงินคุ้มครองทั้งชีวิตและทรัพย์สินของตนเองและผู้อื่นตามเงื่อนไขของกรมธรรม์แต่ละประเภท หากไม่ได้ทาประกันภัย เมื่อเป็นฝ่ายผิดก็จะต้องชาระค่าเสียหายและค่าซ่อมรถยนต์ของคู่กรณีรวมถึงรถของตนเอง หรือค่ารักษาพยาบาลทั้งตนเองและคู่กรณี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มาริสา สกุลวัฒนา (2564) การศึกษาในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมการก่อหนี้ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้จ่าย และเพื่อนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาการก่อหนี้ของกลุ่มพนักงานวัยเริ่มทำงานของบริษัทเอกชน ผลจากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการใช้จ่ายและการออมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหาร การบริโภคมากที่สุด มีค่าใช้จ่ายในการผ่อนซื้ออุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องอำนวยความสะดวก ค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ค่าใช้จ่ายในการเดินทางในระดับปานกลาง โดยที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีเงินสำรองสำหรับเหตุการณ์ฉุกเฉิน มีการออมเงินฝากในธนาคาร และการลงทุนค่อนข้างน้อยและกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีหนี้ในระบบมากที่สุด โดยเฉพาะแหล่งกู้จากสถาบันการเงิน และมีการชำระหนี้ทั้ง เต็มจำนวนและชำระหนี้ขั้นต่ำดังนั้นภาครัฐบาล ภาคเอกชน และภาคประชาชน ควรร่วมกันกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมการให้ความรู้ในเรื่องการวางแผนและวินัยทางการเงินที่ดี (Financial Literacy) ให้กับประชาชนทุกกลุ่มตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาถึงชั้นอุดมศึกษา โดยเฉพาะกลุ่มนิสิต นักศึกษาที่กำลังจะจบการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมในเรื่องการบริหารจัดการเงิน หรือมีผลิตภัณฑ์ทางการออมและการลงทุนที่หลากหลาย ที่จูงใจให้คนออมเงินเพื่อไม่ให้เกิดการก่อหนี้ที่เกินความจำเป็น โดยปรับให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย และสถาบันการเงินต่างๆควรที่จะประเมินภาระหนี้ และความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้อย่างรอบคอบ และไม่ควรเร่งขยายสินเชื่อที่จะกระตุ้นให้ประชาชนก่อหนี้สินจนเกินตัว

สุรัญชนา สินสมุทร(2564) การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการก่อหนี้ของพนักงาน และลูกจ้างของการเคหะแห่งชาติ โดยการศึกษาแบ่งเป็น 4 ส่วน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างใหญ่เป็นเพศหญิง จบการศึกษาปริญญาตรี มีสถานภาพสมรส มีอายุอยู่ระหว่าง 30-40 ปี มีตำแหน่งหน้าที่เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ (1-6) อายุงาน 10 ปีขึ้นไป มีรายได้ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป รายได้ต่อครัวเรือนอยู่ระหว่าง 30,0001-50,000 บาท ประเภทที่อยู่อาศัย คือบ้านหรือคอนโดของตนเอง โดยมีผู้อยู่อาศัยในครัวเรือนมากกว่า 3 คนขึ้นไป ส่วนมากมักเป็นหัวหน้าครอบครัว และมีค่าใช้จ่ายอยู่ที่ 30,000 บาทขึ้นไป พฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ในด้านปัจจัยสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านการเมือง ด้านการบริหารงานของภาครัฐ และด้านนโยบายรัฐบาลที่เปลี่ยนแปลงไป ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และอัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ปัจจัยด้านสังคม ด้านการสนับสนุนจากบุคคลภายในครอบครัว อยู่ในระดับมาก ปัจจัยด้านสังคม การแนะนำจากเพื่อน เพื่อนสนิท หรือเพื่อนร่วมงาน ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านที่อยู่อาศัย และด้านค่านิยมของสังคม ปัจจัยด้านกฎหมายในการกู้ยืมสินเชื่อ และด้านความรู้ความเข้าใจกฎหมาย อยู่ในระดับปานกลางพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวัน ส่วนมากมักมีค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายในการผ่อนซื้ออุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องอำนวยความสะดวก เช่น โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้ออาหารและการบริโภค ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ค่าใช้จ่ายเพื่อสุขภาพ และการรักษาโรค ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยมักมีการวางแผนการใช้จ่ายเพื่ออนาคต เช่น ออมเงินฝากธนาคาร ซื้อ

สลากออมสิน สลาก ธกส. ออมเงินในสหกรณ์ ออมทรัพย์ ซื้อประกันชีวิต เป็นต้น พฤติกรรมการก่อหนี้ส่วนมากมักมีภาระหนี้สินตั้งแต่ 2,000,001 บาทขึ้นไป มีหนี้สินในระบบ ระยะเวลาการเป็นหนี้อยู่ในช่วง 6-15 ปี และมักผ่อนชำระหนี้สินเต็มจำนวนทุกเดือน โดยมองว่าการขออนุมัติสินเชื่อเป็นเรื่องที่ไม่ยาก และอัตราดอกเบี้ยมีความเหมาะสมกับสินเชื่อที่ได้รับ แต่แหล่งเงินกู้ยังคงไม่เพียงพอต่อความต้องการอยู่ดี

กรอบแนวคิด

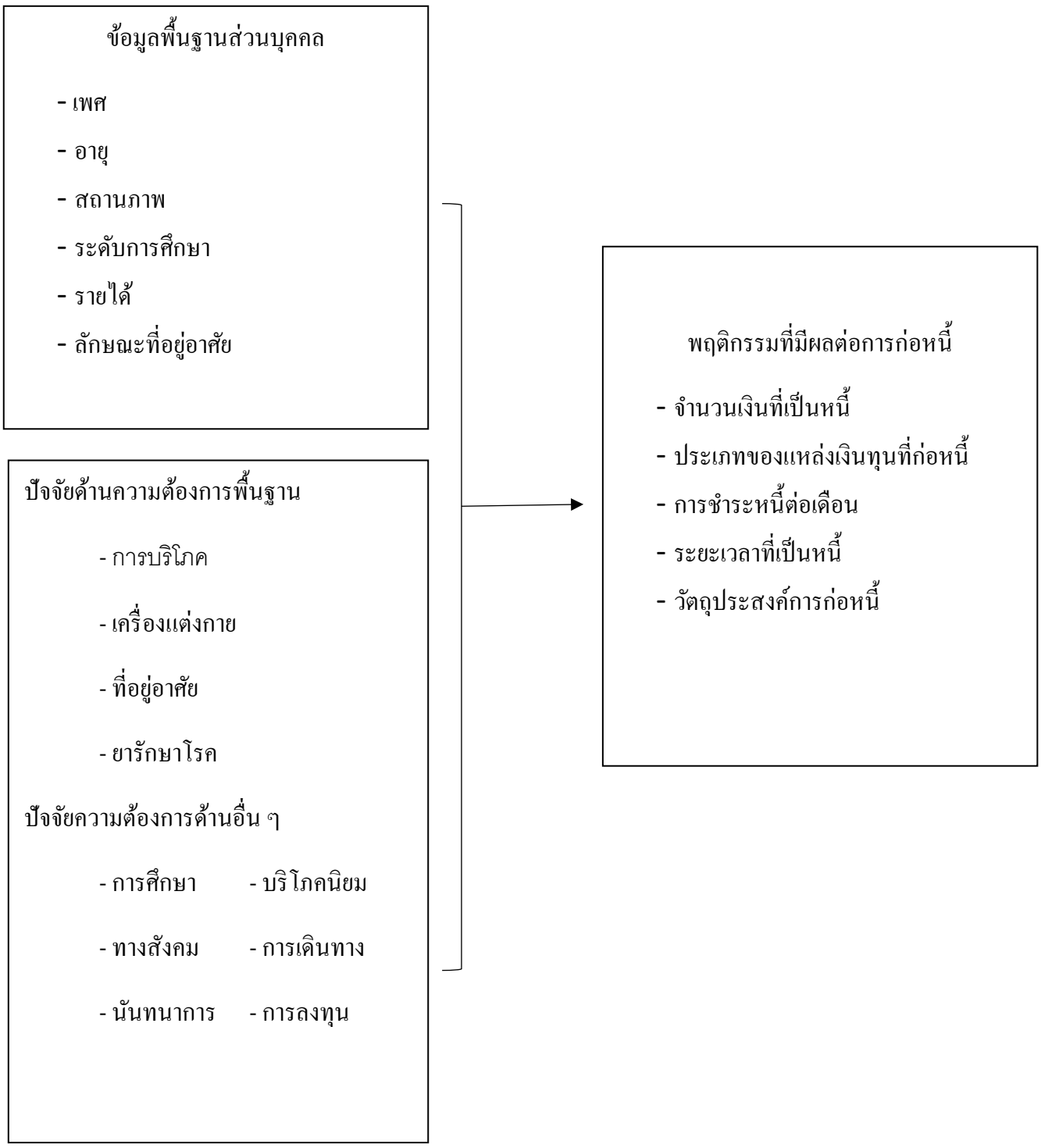

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรวัยทำงานที่อาศัยอยู่ในอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 61,333 ราย (ข้อมูล ณ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ปี 2566)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรวัยทำงานที่อาศัยอยู่ในอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane ดังนั้นผู้วิจัยได้คำนวณขนาดของกลุ่มประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมรับค่าความคลาดเคลื่อนได้ไม่มากกว่า 5% ซึ่งจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำโดยประมาณ 400 ตัวอย่าง

$$\mathrm{n} = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนประชากรที่ใช้ศึกษา

e คือ ค่าความคลาดเคลื่อน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data)) ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามผ่านทาง Online

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data)เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากเอกสารที่สามารถอ้างอิงได้บทความวารสารข้อมูลจากเว็บไซต์และงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องตลอดจนข้อมูลที่หน่วยงานทางราชการและเอกชนได้รวบรวมไว้ได้แก่สำนักงานสถิติแห่งชาติการธนาคารแห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เป็นสถิติที่ใช้ในการสรุปบรรยาย ซึ่งค่าสถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ฐานนิยม (Mode) ค่าความถี่ (Frequencies) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสถิติไควสแควร์ เพื่ออธิบายลักษณะข้อคำถามในแบบสอบถามที่ทำการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ข้อมูลการเป็นหนี้ ข้อมูลแนวทางการจัดการหนี้สิน

สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและปัจจัยที่อยู่ในรูปแบบของการใช้ค่าสถิติไควสแควร์มาวัดความสัมพันธ์ ที่ให้ระดับนัยสำคัญเท่ากับ 5 %

ทดสอบสหสัมพันธ์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล โดยจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ ลักษณะที่อยู่อาศัย จำนวน 400 คน สามารถจำแนกได้ดังนี้

1.1 ด้านเพศ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 224 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 56.0 และเพศชาย จำนวน 176 คนคิดเป็นร้อยละ 44.0 จึงจะเห็นได้ว่ากลุ่ม ตัวอย่างของการศึกษาในครั้งนี้มีเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

1.2 ด้านอายุ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาคือช่วงอายุ 41-50 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ ช่วงอายุ 20-30 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 และช่วงอายุ ต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ท้ายที่สุดคือช่วงอายุ สูงกว่า 50 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

1.3 ด้านสถานภาพ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมามีสถานภาพโสด จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 และมีสถานภาพ หย่าร้าง / หม้าย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0

1.4 ด้านระดับการศึกษา ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 66.8 รองลงมาคือกลุ่มระดับมัธยมศึกษาปีที่6 /ปวช./ ปวส.
จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่6 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษามากกว่าปริญญาตรี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

1.5 ด้านรายได้ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ที่ 20,001-30,000 บาท
จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมามีรายได้อยู่ที่ 30,001-40,000 บาท จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 และมีรายได้อยู่ที่ 10,001-20,000 บาท จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 และมีรายได้อยู่ที่ น้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ท้ายที่สุดคือมีรายได้อยู่ที่ มากกว่า 40,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8

1.6 ด้านที่อยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยที่บ้าน / คอนโด ตนเอง จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมาเป็นบ้านบิดา – มารดา จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 ท้ายที่สุดเป็น บ้านเช่า / หอพัก / คอนโดเช่า จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3

ส่วนที่ 2 ปัจจัยความต้องการพื้นฐานและปัจจัยอื่น จำนวน 400 คน สามารถจำแนกได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยความต้องการพื้นฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยโดยเป็นค่าผ่อนบ้าน ค่าเช่าที่พัก ค่าซ่อมแซม / ต่อเติมที่พักอาศัย รวมถึงด้านยารักษาโรค จากค่ารักษาพยาบาล อยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านบริโภค โดยเป็นค่าเป็นค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารนอกบ้านและค่าอุปกรณ์ในการทำอาหาร ด้านเครื่องแต่งกายโดยเป็นค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้าในชีวิตประจำวันและโอกาสพิเศษ รวมถึงด้าน ยารักษาโรค โดยเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพ เช่น อาหารเสริม ออกกำลังกาย อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2 ปัจจัยความต้องการอื่นๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา โดยเป็นค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของบุคคลในอุปการะและการศึกษาของตนเอง ด้านนันทนาการ โดยเป็นค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ด้านบริโภคนิยม โดยเป็นค่าใช้จ่ายสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น เครื่องปรับอากาศ เครื่องซักผ้า รวมถึงด้านการเดินทาง โดยเป็นค่าใช้จ่าย ผ่อนชำระยานพาหนะ ค่าน้ำมัน ค่าประกันภัยรถยนต์ อยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านทางสังคม โดยเป็นค่าใช้จ่ายการค้ำประกันเงินกู้ พบปะสังสรรค์ ด้านบริโภคนิยม โดยเป็นค่าใช้จ่ายเลือกซื้อสินค่าฟุ่มเฟือย รวมถึงด้านการลงทุน โดยเป็นการลงทุนประกอบอาชีพเสริม ลงทุนในสินทรัพย์ ต่างๆ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมที่มีผลการก่อหนี้ จำนวน 400 คน สามารถจำแนกได้ดังนี้

3.1 จำนวนเงินที่เป็นหนี้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีมีภาระหนี้สินอยู่ที่ 200,001-500,000 บาท จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 รองลงมามีภาระหนี้สินอยู่ที่ 500,000-1,000,000 บาท จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 ภาระหนี้สินอยู่ที่ ไม่เกิน 200,000 บาท จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ภาระหนี้สินอยู่ที่ 1,000,001-2,000,000 บาท จำนว 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 ภาระหนี้สินอยู่ที่ 2,000,000 บาทขึ้นไป จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 และ ในส่วนที่ไม่มีภาระหนี้สิน จำนวน 10 คน คิดเป็น 2.5 ตามลำดับ

3.2 ประเภทของแหล่งเงินทุน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแหล่งเงินทุนมาจากธนาคารพาณิชย์ / สถาบันการเงิน จำนวน 360 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 รองลงมามีแหล่งเงินทุนมาจากกองทุน / สวัสดิการของหน่วยงานที่ท่านทำงานอยู่ในปัจจุบัน จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 แหล่งเงินทุนมาจาก หนี้นอกระบบ จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 0.9 และ แหล่งเงินทุนอื่นๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 เป็นลำดับ

3.3 การชำระหนี้ต่อเดือน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีข้อมูลการชำระหนี้คือ ชำระเต็มจำนวน(ทุกเดือน) จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 62.7 รองลงมามีการชำระหนี้แบบ ชำระขั้นต่ำ(ทุกเดือน) จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 ไม่มีการชำระหนี้เลย จำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 3.0 และ การชำระหนี้แบบ ชำระบางครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 เป็นลำดับ

3.4 ระยะเวลาที่เป็นหนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่เป็นหนี้คือ 1-5 ปี จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมามีระยะเวลาที่เป็นหนี้คือ 6-10 ปี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 ระยะเวลาที่เป็นหนี้ มากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 10.8 ระยะเวลาที่เป็นหนี้ ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.58 ระยะเวลาที่เป็นหนี้ 16-20ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 และ ระยะเวลาที่เป็นหนี้ 11-15 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 เป็นลำดับ

3.5 ความเพียงพอต่อแหล่งกู้ยืม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเพียงพอต่อแหล่งกู้ยืม จำนวน 376 คน คิดเป็นร้อยละ 94 และรองลงมาแหล่งกู้ยืมไม่เพียงพอ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 เป็นลำดับ

3.6 วัตถุประสงค์การก่อหนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ของการก่อหนี้ คือ เพื่อชำระค่าบัตรเครดิต จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 รองลงมาเพื่อซื้อและผ่อนสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 เพื่อการบริโภคใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 เพื่อการศึกษาของบุตรหลาน จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1เพื่อซื้อและสร้างที่อยู่อาศัย จำนวน 86 คน คิดเป็น

ร้อยละ 5.5 เพื่อซื้อและผ่อนรถ / ยานพาหนะ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 เพื่อชำระหนี้สินเดิม จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 เพื่อเป็นทุนสำรองในการดำเนินชีวิต จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 เพื่อการลงทุนในธุรกิจ / ประกอบอาชีพเสริม จำนวน 30 คิดเป็นร้อยละ 1.9 และ เพื่อการศึกษาและพัฒนาตนเอง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 เป็นลำดับ

สรุปผล

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการก่อหนี้ของคนในอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทราโดยการศึกษาแบ่งเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมการก่อหนี้ ส่วนที่ 2 เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลพฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ของคนในอำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทราส่วนที่ 3 เป็นการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการก่อหนี้ของคนในอำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทราซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรในการศึกษา ได้แก่ประชากรวัยทำงานที่อาศัยอยู่ในอำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 61,333 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าไควสแควร์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรวัยทำงานที่อาศัยอยู่ในอำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทราที่ตอบแบบสอบถาม อิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จบการศึกษาปริญญาตรี มีสถานภาพสมรส มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี มีรายได้ตั้งแต่ 20,001- 30,000 บาทประเภทที่อยู่อาศัย คือบ้านหรือคอนโดของตนเอง พฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ในด้านปัจจัยพื้นฐาน ด้านที่อยู่อาศัย , ด้านยารักษาโรค อยู่ในระดับ น้อย ด้านบริโภค ,ด้านเครื่องแต่งกาย อยู่ในระดับน้อยที่สุด ปัจจัยด้านอื่น ด้านการศึกษา ,ด้านบริโภคนิยม , ด้านนันทนาการ ,ด้านการเดินทาง อยู่ในระดับน้อย ด้านทางสังคม , ด้านการลงทุน อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวนเงินที่เป็นหนี้ อยู่ในช่วง 200,001 – 500,000 บาท ประเภทของแหล่งเงินทุน จากธนาคารพาณิชย์ / สถาบันการเงิน และมีการชำระหนี้ต่อเดือน ชำระเต็มจำนวน(ทุกเดือน) ระยะเวลาเป็นหนี้อยู่ที่ 1- 5 ปี วัตถุประสงค์ของการก่อหนี้ ส่วนใหญ่เกิดจาก บัตรเครดิต รวมถึง สิ่งอำนวยความสะดวก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ลักษณะที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการก่อหนี้ ตั้งแต่ จำนวนที่เป็นหนี้ การชำระหนี้ต่อเดือน และระยะเวลาที่เป็นหนี้

ผู้วิจัยพบว่างานวิจัยฉบับนี้ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของศรัญญา ศึกสงคราม และ อนงค์นุช เทียนทอง (2563) ที่พบว่า สังคมในปัจจุบันมีส่วนผลักดันให้เกิดกระแสนิยม และค่านิยม ให้เกิดการบริโภคที่มากขึ้นตอบสนองความต้องการพื้นฐาน และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ตนเองให้ดียิ่งขึ้น โดยอายุมีส่วนสำคัญในการก่อหนี้ของพนักงานวัยเริ่มทำงาน เนื่องจากพนักงาน วัยเริ่มทำงานในช่วงแรกจะมีรายได้ไม่สูงนัก อาจจะยังไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิต ส่งผลให้เกิดการก่อหนี้สินได้

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านความต้องการพื้นฐาน ได้แก่ ความต้องการด้านบริโภค ด้านการแต่งกาย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการรักษาโรค มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการก่อหนี้ ตั้งแต่ จำนวนที่เป็นหนี้ การชำระหนี้ต่อเดือน และระยะเวลาที่เป็นหนี้

ผู้วิจัยพบว่างานวิจัยฉบับนี้ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรัญชนา สินสมุทร(2564) ที่พบว่า พฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวัน ส่วนมากมักมีค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายในการผ่อนซื้ออุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องอำนวยความสะดวก เช่น โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้ออาหารและการบริโภค ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ค่าใช้จ่ายเพื่อสุขภาพ และการรักษาโรค ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยด้านความต้องการอื่น ได้แก่ การศึกษา ทางสังคม ทางนันทนาการ บริโภคนิยม การเดินทาง การลงทุน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการก่อหนี้ ตั้งแต่ จำนวนที่เป็นหนี้ การชำระหนี้ต่อเดือน และระยะเวลาที่เป็นหนี้

ผู้วิจัยพบว่างานวิจัยฉบับนี้ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของวรางคณา บัวล้อม (2558) ที่ศึกษาพฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ของพนักงานธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการก่อหนี้เพื่อตอบสนองต่อค่าใช้จ่ายเพื่อการเดินทาง จากความต้องการด้านการศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นในยุคปัจจุบัน เช่น คอมพิวเตอร์ Tablet เป็นต้น และค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของบุคคลในอุปการะ ถึงแม้ว่าสมาชิกจะมีสวัสดิการจากหน่วยงานในการเบิกค่าธรรมเนียมการศึกษาของบุตร แต่ก็ไม่สามารถเบิกได้ทั้งหมด เนื่องจากปัจจุบันมีการศึกษานอกห้องเรียนอื่น ๆ ที่ทำให้ผู้ปกครองจำเป็นต้องเสริมทักษะเพิ่มเติมในกับบุตร เช่น ค่าเรียนพิเศษ ค่ากิจกรรมเสริมทักษะ เป็นต้น จึงทาให้เป็นมูลเหตุที่ก่อให้เกิดหนี้สินได้

ข้อเสนอแนะ

1.กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีหนี้ในระบบมากที่สุด โดยเฉพาะแหล่งกู้จากสถาบันการเงิน และมีการชา ระหนี้ทั้งเต็มจำนวนและชำระหนี้ขั้นต่ำ ดังนั้น ควรมีการให้ความรู้ในเรื่องของสินเชื่อ ประเภทต่าง ๆ รวมถึงดอกเบี้ยของสินเชื่อแต่ละประเภท เพื่อที่จะเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ โดย จะต้องสามารถวางแผนการชำระเงินก่อนที่จะสร้างหนี้สิน และสถาบันการเงินต่างๆ ควรที่จะประเมินภาระหนี้ และความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้อย่างรอบคอบ และไม่ควรเร่งขยายสินเชื่อที่จะกระตุ้นให้ประชาชนก่อหนี้สินจนเกินตัว

2.กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการลงทุนและเงินสำรองยามฉุกเฉินค่อนข้างน้อย ดังนั้นภาครัฐและเอกชนควรร่วมกันส่งเสริมและให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน และการวางแผนหรือวินัยทางการเงิน เพื่อให้มีความตระหนักและเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่อาจกระทบต่อการดำเนินชีวิต

ข้อเสนอแนะสาหรับการทำวิจัยครั้งถัดไป

1. ควรศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมในกลุ่มตัวอย่างเรื่อง การวางแผนทางการเงิน การออม การลงทุน และการงานแผนเกษียณ รวมถึงการบริหารจัดการทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง
2. ควรเพิ่มแบบสอบถามเกี่ยวกับการออม การวางแผนด้านการลงทุน เพื่อจะได้รับรู้ถึงการเตรียมความพร้อมก่อนวัยเกษียณของประชากรในอำเภอบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทรา

บรรณานุกรม

กลางใจ แสงวิจิตร และ พรพรรณษา สุขรัตน์. (2566).การก่อหนี้และวิธีการจัดการหนี้สินที่ส่งผลต่ออิสรภาพทางการเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งหนึ่ง.มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มาริสา สกุลวัฒนา .(2564).การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการก่อหนี้ กรณีศึกษาของกลุ่มพนักงานวันเริ่มทำงานของบริษัทเอกชน.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุรัญชนา สินสมุทร.(2564). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการก่อหนี้ของพนักงานและลูกจ้างของการเคหะแห่งชาติ.มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สุริยะ หาญพิชัย,เฉลิมพล จตุพร และ วสุ สุวรรณวิหค. (2563) .ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดภาระหนี้สินของชาวนา เทศบาลตำบลเขาพระ อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี.มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

สุภาพรรณ นันตาเครือ. (2561).ปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อหนี้ของครู อำเภอลอง จังหวัดแพร่.มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

วิจัยกรุงศรี.(2563).การระบาดครั้งใหญ่ของโควิด-19 มีผลกระทบรุนแรงต่อเศรษฐกิจโลก.เข้าถึงได้จาก https://bit.ly/4c9qXdC

สมาคมธนาคารไทย.(2567).หนี้ครัวเรือนไทยจ่อเร่งตัวแตะ 91.4% ต่อ GDP ภายในสิ้นปี 2567 หนี้บัตรเครดิต ลีสซิ่ง และสินเชื่อส่วนบุคคล โตเร็วสุดในรอบทศวรรษ.เข้าถึงได้จาก https://bit.ly/4cxSyVC

แมนพาวเวอร์กรุ๊ป ประเทศไทย.(2563).คนรุ่นใหม่' ก่อหนี้แรง จับตาหนี้เสีย 'Gen Y' ทะลุแสนล้าน.เข้าถึงได้จาก https://bit.ly/3zbhyDE

กรมอนามัย – กระทรวงสาธารณสุข.(2567).ประชากรทะเบียนราษฎร์ วัยทำงาน (อายุ 15-59 ปี) ปีงบประมาณ 2566 ฉะเชิงเทรา.เข้าถึงได้จาก https://bit.ly/3REvKLN

Money Hub. (2558). 8 สาเหตุที่คนเราต้อง เป็นหนี้.เข้าถึงได้จาก https://bit.ly/3RDcNt1